

2. PRZEWINIONY (1) *part praet pass pf*

N sg m przewini(o)ny (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przerzucony; przen:

Wyrażenie: »przez nogę przewiniony [od kogo (dopełnienie sprawcy)]« = oszukany: wízák tego nie táią Prokuratorowie Pánów Zarębow/ y teraz/ iákoś ieft od támtego Prokuratorá przez nogę przewiniony OrzRozm T4v.

KO